TOVERI

Länsi-Suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorissa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVÄNEN

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50

Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 45 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Mitäpä se meitä liikuttaa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore, Feb. 18, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

Rautateiden valtiolle ottaminen on saanut aikaan paljon mielenkiintoa. Varsinkin pohditaan nykyisin sanomalehdistössä ahkerasti kysymystä siitä, tulisiko tiet pitää hallituksen huostassa, vai tulisi ne luovuttaa takasin yksityisriistäjille.

Meidän mielestämme ei siitä kannata puhua mitään, sillä työläisten mieltä ei pitäisi kiinnittää sen kuka heitä riistää, vaan sen miten riisto olisi lopetettavissa. Samahan se on, ovatko rautatiet valtiolla tai yksityisillä, niin kauan kun niiden osakkaille kuitenkin maksetaan sama voitto, minkä ne ovat tottuneet saamaan ennenkin. Ja kuten ilmotettu, ei hallituksella ole vähintäkään aikomusta lopettaa rautatieliikenteen tuottamaa voittoa.

Eräiltä rautatiekuninkailta on kyselty, jos he luulevat että hallitus antaa tiet takasin yksityisille omistajille. Ja hän on suvainnut vastata, että sitä hän ei tiedä, mutta samalla sanonut tietävänsä, että niitä on mahdoton luovuttaa takasin entisessä kunnossa ja palata takasin tarkoin entiseen järjestelmään.

Se onkin selvää puhetta. Entisessä kunnossaan mitä ei enää voida palauttaa takasin, sillä ne olivat melkein käyttökelvottomia, niin että hallituksen oli heti pakko panna liikkeelle kymmeniä miljoonia dollareita, saadakseen radat käyttökuntoisiksi. Ja hallitus myöskin pitää ne käyttökuntoisina, siitä huolehtinevat ne dollarin vuosipalkalla "työskentelevät" puolustusliiton jäsenet, joiden muuan johtaja on juuri paljastettu osalliseksi siihen laivastohallinnon rosvoukseen, jossa miljoonat dollarit siirtyivät hiljaisuudessa yksityisten keinottelijain taskuihin.

Kun hallitus palauttaa tiet yksityisille omistajilleen, ovat ne (tiet) silloin kunnossa. Entisessä kunnossaan eivät niiden yksityiset omistajat niistä huolisikaan, sillä eihän heille olisi silloin ollut mitään hyötyä koko hallituksen väliintulosta.

Toistaiseksi vielä on työväestölle samantekevä, omistaako hallitus rautatiet, tai menevätkö ne takasin yksityisille, sillä työläisten asemaan se ei vaikuta.

Korporatsionit eivät elä isänmaallisuudella

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore, Feb. 18, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

"Korporatsionit eivät elä pelkällä isänmaallisuudella," selittivät rosvoiluistaan kiinnijoutuneet American International korporationin jäsenet, kun vallan liiallisuuksiin menevästä huijauksestaan hiukan kovistettiin.

Eivät ne elä isänmaallisuudella, mutta työläisten ne vaatisivat sillä elämään, siitä ei puuttune esimerkkejä.

Frank Vanderlip, joka on yhtenä syytetyistä, on kuulemma matkustanut Californiaan "terveyttään hoitamaan" ja surullisen kuuluisan Stone & Webster korporatsionin osakkaista, joka korporatsioni on osallisena syytteenalaisessa yhtiössä, ei ole vielä yhtään vangittu, yhtävähän kuin J. Armour Ogdeninkaan vapautta on uhattu, vaikka hän on American International Corporationin jäsen.

Mutta jos työläiset tekevät lakon, vaatien palkankorotusta, niin uhataan heidät asettaa seinää vasten!

Työläisten odotetaan elävän isänmaallisuudella, mutta korporatsionit vaativat kultaa. Ja kun se niille annetaan, niin työläisille ei jääkään muuta kuin kuumaa ilmaa.

Siihen ne kaikki pyrkivät

"Jos kaikki trustit olisivat sellaisia kuin on terästrusti, niin ei olisi olemassa mitään trustikysymystä, eikä tuskin mitään kysymystä työn ja pääoman välisistä suhteistakaan," lausui muuan suurriistäjien itäläinen äänenkannattaja, joka innostuu erikoisesti ylistämään terästrustin saavutuksia, sen onnistuessa riistämään viime vuonna kaksi kertaa niin paljon kuin edellisenä.

Terästrusti on muuttunut biljoonan dollarin korporatsionista kahden biljoonan dollarin korporatsioniksi, joten sen vaikutus työväenkysymyksen "ratkaisunkin" on melkoinen. Mutta me tiedämme, että yksi sen ratkaisukeinoja on nykyisin tervan ja höyhenien käyttö, johon on turvauduttu sangen useissa paikoissa viime aikoina.

Kyllä me myönnämme senkin, että kun tullaan siihen, että Yhdysvalloissa ei enää ole olemassa pienempiä kuin kahden biljoonan dollarin trusteja, niin itsepintaisimminkin suolivyötään kiristäneet ja Gompersin neuvojen mukaan oikeuksistaan luopuneet, tulevat huomaamaan, minkälaisen "ratkaisun" Sämin logiikka aiheuttaa. Kyllä ne kaikki trustit pyrkivät samaan kuin terästrustikin, mutta syy on siinä, että ne eivät ole vielä sellaisiksi päässeet. Mutta kyllä ne pääsevät, ellei Amerikan työväestö sitä ennen jo herää.

Ne ovat kahleet, jotka estävät "työn ja pääoman välisen kysymyksen" pääsemästä esille terästrustin työmailla julkisesti sillä trusti ei salli työläistensä millään tavalla joukkona esittää vaatimuksiaan.

Halpapalkkaisia europalaisia, tai ellei niitä saada, niin sitte aasialaisia työläisiä käytetään terästrustin, samoin kuin kaikkien muidenkin trustien työmailla, mutta sellaisille jotka jotain vaativat, asetetaan kuonokoppa, milloin missäkin muodossa. Juurihan ollaan menemässä taas pilven taakse, jossa ollessa ei työväestön ääni ollenkaan kuulu trustiherrojen korviin, sillä nyt on saaliin jaon aika.

Tämä "paras trusti" on todella paras esimerkki amerikalaiselle pääomalle siinä suhteessa, miten työläiset voi pitää kurissa ja päästä maksamasta niille kuinollisia palkkoja. Sillähän ovat käytännössä "voitonjakojärjestelmänsä" ja muut pettämiskeinonsa, joilla koetetaan saada työläiset tappelemaan välissään.

Ja siihen pyrkivät kaikki muuttkin trustit, kunhan vain jaksavat murtaa työläistensä vastarinnan.

MAILMANKATSOMUKSIA

"VIERAISIIN PISTIMIIN"

Lahtarien asestaminen työväestöä vastaan tapahtunut vieraitten aseilla.

Viimeksi meille saapunut Sosialisti kirjottaa:

Suurlakon kahleista vapauduttuaan ovat porvarilehdet mitä törkeimpien valheiden ja nälkäisten kansajoukkojen härnäyssepustusten yhteydessä vatvoneet "vieraista pistimistä", ja tehneet ankaria syytöksiä työväestöä vastaan. He eivät kuitenkaan ole sanallakaan maininneet omien lahtarikaartiensa asemääristä, eivätkä myöskään siitä, että he ovat jo aikasemmin ryhtyneet toimenpiteisiin "vieraiden asevoimien" hankkimiseen ja apuun. Me olemme vaieten kuunnellect syytöksiä, sillä me hyvin tiedämme, että olemme tilaisuudessa sopivan ajan tullessa tekemään tiliä myöskin porvarien aseistamisesta. Sitäpaitsi me muistamme varsin hyvin, että venäläiset pistimet tsaarivallan aikana Suomen porvarien pyynnöstä ovat olleet aina maaliskuun vallankumoukseen saakka käännettyinä työläisten rintaa kohti. Kuitenkin tässä yhteydessä voitanee jo mainita parista suuremmasta asetakavarikosta, joista ehkä, jos porvarilehdet tahtovat vielä hivenenkään asettua totuuden kannalle, kertovat myös lukijoilleen. Niinpä on Kotkan punaisen kaartin rykmentti viime sunnuntaina takavarikoinut eräältä seudulta

useita hevoskuormia

saksalaisia mauserpistooleja, browninkeja, kranaatteja, pyroksilinipommeja (pommit ovat hirvittävän voimakkaasti räjähtäviä) sekä

helvetinkoneita,

jotka ovat varustettut kellolaitteilla, ja voivat ne räjähtää ja kauheaa tuhoa tehdä siinä paikassa, mihin ne asetetaan, täsmällisesti määrättynä hetkenä.

Saksalaisia kiväärejä ja kuularuiskuja on takavarikoitu Kokkolassa. Kiväärit oli täälläkin asetettu laatikkoihin, purettuina pieniin osiin. Aseita oli kaksi moottorilastia.

Sen lisäksi on eri seuduilla maata saatu suuret määrät aseita lahtareilta.

Nämä löydetyt aseet ovat tarkotetut turvaamaan porvariluokan asemaa, tarkotetut tuhoamaan työväenrintaman, jos he uskaltavat nousta vaatimaan oikeuksiaan ja nälissään leipää.

Nyt lienevät nämä suunnattomat asevarastot, kuularuiskut ja helvetinkoneet katkeranlaisia paloja porvareille ja heidän lehdilleen nieleskellä, huutaessaan työväestön asestautumisesta ja "vieraisiin pistimiin turvautumisesta", joka kiukkuinen ja suurlääninen huuto porvarien leiristä johtuu juuri siitä, ettei Suomen työväestö vapaaehtoisesti alistunut antautumaan porvareiden teurastettavaksi saksalaisilla aseilla.

Lahtarien tähänastisia ennätyksiä ammunnassa.

Mommilan retkelle lähteneet lahtarikaartilaiset, kun "valtasivat" Oitin aseman, sattui asemalla olemaan eräs virolainen aseeton sotamies, johon erään silminnäkijän laskelman mukaan oli ammuttu 30 kuulaa. Innoissaan olivat lahtarit ampuneet kahta omaakin miestään. — Eivätkö olekin nimensä tasolla!

Sitä lehti ei mainitse, minkä verran nuo 30 kuulaa virolaisen käytiä haittasivat.

ERÄS LEIJONAN PYYNTI.

Kaksi nuorta saksalaista kauppiasta, jotka samalla olivat ainakin omasta mielestään suuria urheilijoita — pianpa urhoollisen eversti Rooseveltin kokoisia — oli äsken saapunut Dar es Salamiin, Zanzibarista etelään. Niinkuin muutkin muukalaiset, olivat he tietysti siinä käsityksessä, että leijonia näillä Afrikan rantamilla vilisee kuin, sanokaamme esimerkiksi koiria Astorian kaduilla.

Eräässä kaupungin lähistöllä olevassa kapakassa käydessään he tapasivat vanhan arabialaisen, joka vesissä silmin kertoi, että edellisenä yönä leijona oli repinyt toisen hänen kuorma-aaseistaan ja ensi yönä varmaan tulisi takaisin ja velsi toisenkin. Heti päättivät saksalaiset käyttää niin suotuisaa tilaisuutta hyväksensä ja antaa leijonalle "kukakäski". Tuttaviltaan he hankkivat tarpeelliset ampumavehkeet ja läksivät jo samana iltana arabialaisen asunnolle. Tämä osotti heille sopivimmaksi vartiopaikaksi hirsistä rakennetun aitan, jossa oli ikkuna metsään päin. Tässä turvallisessa suojuksessa he tykyttävin sydämin odottivat pedon tuloa. Yö oli pimeä, sillä paksut pilvet estivät kuun valaisemasta. Herroista alkoi aika tuntua pitkältä. Mukaan otettu konjakkipullo vajeni arveluttavasti. Vihdoin kuului etäisyydestä leijonan karjunta. Taisteluvalmiina tarttuvat urhot kiväärehinsä ja asettuvat avonaisen ikkunaluukun ääreen, tuijottaen pimeään yöhön. Lähenemistään lähenee eläinten kuninkaan uhkaava kiljunta. Tuntuu kuin kiertelisi saaliinhimoinen peto jo tätä taloa. Ja sitte — sitten kuuluu vastapäätä olevasta viidakosta oksien rasahdus. Metsästäjämme näkevät vaalahtavan otuksen, ja oitis pamahtaa heidän tuliluikuistaan perätysten yhteensä seitsemän pikalaukausta. Hetkisen he vartovat, tarkoin kuunnellen. Kaikki on hiljaa. Kuitenkaan he eivät vielä uskalla lähteä aitasta, kun äkkiä kuuluu arabialaisen voivottelu ulkoa.

"Minun aasini, minun aasi raukkani, kuollut — kuollut! Ja niin kallisarvoinen aasi kuin se oli! Se, minkä leijona eilen repi, oli tuskin 15 dollarin arvoinen!"

Nyreällä mielellä lähtivät sankarimme tarkastamaan saalistansa. Aasihan se oli, totisesti, vaalean harmahtava aasi — viiden luodin lävistämänä. Mitäpä oli heillä enää muuta tekemistä kuin ottaa esille kukkaronsa ja palkita vanhalle arabialaiselle tullut vahinko 100 dollarilla, jonka hintaiseksi hän aasinsa arvioi.

Luonpollisesti eivät herrasmiehet kertoneet seikkailustaan kenellekään, ja sentähden he vasta puolisen vuotta myöhemmin Dar es Salamin saksalaisella klupilla tulivat sattumalta tietämään, etteivät he olleet ainoat äskentulleet, joita tuo viekas arabialainen oli samalla tavalla petkuttanut. Ukko osasi erinomaisesti matkia leijonan karjuntaa, ja hänen erikoisesti tätä tarkotusta varten hankkimansa aasit eivät todellakaan olleet edes 15 dollarin arvoisia.

DARWIN LUENNOITSIJANA.

Mainio englantilainen luonnontutkija Charles Darwin oli viettänyt lapsuudenaikansa pienessä Shrewaburyn maaseutukaupungissa. Sentähden ei hän voinut kieltäytyä, kun häntä jo ijäkkäänä ja ympäri maailman kuuluisana miehenä kerran pyydettiin syntymäkaupunkiinsa pitämään esitelmää jotakin hyväntekeväisyystarkotusta varten toimeenpannussa tilaisuudessa. Esitelmä pidettiin kaupungintalon salissa, joka oli täpösen täynnä kuulijoita.

Kun Darwin esitelmänsä jälestä puheli juhlan toimeenpanijain kanssa, onnittelivat nämä suurta tiedemiestä erityisesti siitä taidosta, millä hän oli osannut vaikeita tieteellisiä seikkoja esittää niin helppotajuisessa muodossa, että näinkin vaatimattomalla sivistyskannalla oleva kuulijakunta kuin hänellä tällä kertaa enimmäkseen oli ollut, voi hänen esitystänsä mielenkiinnolla seurata.

"Nähkääs," vastasi Darwin, "tällaisissa tilaisuuksissa minä aina tapaan katsoa siihen kuulijaan, joka kasvoiltaan näyttää vähimmän älykkäältä, ja sitte selitän asiaa niin kauan ja perinpohjaisesti, kunnes näen hänen ilmeestään, että hän sen vihdoinkin ymmärtää."

Silmänräpäystä myöhemmin tuli kaupungin pormestari tähän joukkoon, kiitti esitelmästä ja lisäsi: "Ette voi arvata, minkä ilon teidän esitelmänne tuotti erikoisesti minulle. Koko puheenne ajan tuntui minusta siltä kuin olisitte katsonut ainoastaan minuun ja puhunut yksin minulle!"

"Niinkö?" sanoi Darwin nauraen. "Te siis huomasitte sen!"

- - -

Tossun suunta ja kanta

on justiin tarkastettu piiri- ja yhtiökokouksissa ja huomattu olevan erinomaisessa kunnossa. Sopii siis senkin puolesta itsekunkin ottaa huomioon Tossun mielipiteet mailman monista asioista. Tossun helmikuun 25 päivän numerossa käsitellään taas monenlaisia asioita. Etusivulla on kuva, josta käy selville "viimeaikaiset virtaukset sosialistipuolueessa". Eräässä kuvassa nähdään Suomen porvaristo "perustuslakeineen" pakomatkalla pohjoisnapaa kohti. Kulkuneuvo on varsin omituista laatua. Leninit ja Trotskit esiintyvät myös kuvissa ja paljon muuta mieltäkiinnittävää. Toimitusosastossa käsitellään piirikokous- y. m. asioita. Eräässä kirjotuksessa tehdään selkoa "öhrnin Akselin kutsumuksesta". Hauskoja juttuja vähemmän "teoreettisista" aiheista on myös runsaasti. Tossun saa koko vuodeksi taalalla ja vartilla. Osote: Box 553, Superior, Wis.

- - -

Amerikan suomea

"... Olkaa hyvä ja lähettäkää Toverin kirjekoteloita. Olen ulkona niistä..."

Emme olisi luulleet ahkerankaan kirjeenvaihtajan silti asuvan niiden sisällä, edes kilpailuaikana.

- - -

Paastoruokaa.

Vieras (maaseuturavintolassa): Maalainen oli jyvien puutteen takia tuonut kukkopoikia kaupunkiin myytäväksi.

Ruokatavarakauppias (jolle hän niitä tarjoaa): "Mutta eihän teidän kukoissanne ole mitään muuta kuin luut ja nahka."

Maalainen: "Sitä paremmin ne sopivat lihattomina päivinä syötäviksi."

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN S. S. OSASTOILLE.

(Luettava osaston kokouksessa.)

Toverin 31 numerossa oleva tov. V. Jalon selostus Rocklinin, Cal., s. s.-osaston hyväksi toimeenpantavasta keräyksestä on harhaanjohtava ja siksi me tahdomme selittää että **keräys koskee kaikkia s. s.-osastoja Länsipiirissä,** joiden myötävaikutusta tässä keräyksessä toivomme.

Keräyslistat on jo lähetetty s. s.-osastoille Länsipiirissä, mutta niissä ei mainita Länsipiirikomitean lupausta **joka keräykselle on saatu,** samoin puuttuu osasta listoja Cal. s. s.-o. valtiokomitean leima mutta siitä huolimatta me toivomme että kukin s. s.-osasto ottaa tämän keräyksen täydestä ja tekee parhaansa keräyksen onnistumiseksi.

Kerätyt varat lähettäkää osotteella Mrs. SAARA WILEN, 1732, San Pablo Ave., West Berkeley, Cal.

Puoluetervehdyksellä,

CAL. SUOM. VALTIOKOMITEA.
T. HELSKE, puheenjohtaja. SAARA WILEN, kirjuri.

S. S. OSASTOILLE.

Täten alistetaan S. S. Järjestön osastojen kannatuksille seuraava Waukegan, Ill., S. S. Osaston tekemä yleisäänestysehdotus:

"Että S. S. Järjestön keskusviraston yhteyteen perustetaan näytelmäkirjasto, ja että siihen yhdistetään oston tahi sopimusten kautta nykyään toimivat näytelmäkirjastot."

Perustelut tähän ovat seuraavat:

1. Keskipiirin näytelmäkirjasto, sellaisena kuin se nyt on ja vielä tulevaisuudessakin ei mielestämme kykene tyydyttämään koko S. S. Järjestön näytelmäseurojen tarvetta. Sillä osastot, jotka siihen ovat kirjastonsa lähettäneet, ovat niin harvat ja kirjastot niillä ovat etupäässä olleet pieniä. Vieläpä nekin osastot, jotka nyt ovat liittyneet keskipiirin näytelmäkirjastoon, joutuvat turvautumaan yksityisiin useassa tapauksessa uusia kappaleita valitessaan.

2. On otaksuttava että idässä olevat suuret osastot, siinä tapauksessa, ettei yhteistä kirjastoa perusteta, perustavat toisen näytelmäkirjaston idän tarpeita tyydyttämään. Tämän otaksuman lausumme siksi, että tiedämme idässä olevan järjestön vanhimmat ja suurimmat näytelmäseurat ja samalla myös suurimmat kirjastot. Joten on aivan luonnollista, että itäpiiri tulee seuraamaan keskipiirin esimerkkiä, ennemmin tai myöhemmin. Ja jos taas näin käy, joutuu järjestö maksamaan kahden sihteerin palkan, kaksi huoneuston vuokraa ja kahdenkertaiset kulut joka puolella.

3. Joskin nykyinen keskipiirikomitean hallussa oleva näytelmäkirjasto ulottaisi toimintansa ulkopuolelle keskipiirin ja niin ollen sitä voitaisiin väittää silloin koko järjestön käsittäväksi laitokseksi, ei se silti sitä ole. Täytyy ottaa huomioon että sen asioiden hoitoon ottaa osaa ainoastaan keskipiirikokous ja piirikomitea. Järjestöllä kokonaisuudessaan ei olisi päätösvaltaa. Keskipiiri olisi yksinään päätösvaltainen ja voisi mahdollisesti päätellä asioita epäedullisesti, kun ottaa huomioon koko S. S. Järjestön osastojen edut.

4. Väitämme että Superior, Wis., ei ole kylliksi sopivalla paikalla, siinä tapauksessa, että koko järjestön yhteinen kirjasto sijoitettaisiin sinne ja kannatamme Chicagoa tulevaksi näytelmäkirjaston keskuspaikaksi.

5. Keskipiirin näytelmäkirjasto on muutamien osastojen omaisuuttaa ja siitä syystä emme näe tarpeelliseksi sen valtaamista järjestön yhteiseksi omaisuudeksi, mutta olisi toivottavaa, että jos järjestön näytelmäkirjasto syntyy, niin se myöskin, oston kautta, ottaisi huostaansa keskipiirin kirjaston. Chicagossa oleva keskusvirasto voisi varmasti yhtä hyvin tyydyttää keskipiirinkin tarpeet, kuin Superiorissa sijaitseva kirjasto.

6. Mielestämme tällainen järjestely tulisi vastaisuudessa tuottamaan enemmän hyötyä koko järjestölle kuin se, että perustettaisiin kaksi eri kirjastoa, jotka mahdollisesti tulevaidessa tulisivat keskenään kilpailemaan, täten synnyttäen tarpeetonta eripuraisuutta.

Waukeganissa, Ill., tammik. 20 p., 1918.

Mary Huttunen, Kaarlo Lindewall.
Näytelmäseuran valitsema komitea.
Hyväksytty Waukegan S. S. Osaston kokouksessa tammik. 20 p., 1918.
Jacob Koski, puheenjohtaja.
Laura Laurila, kirjuri.

Kannatuksista on ilmotettava järjestön keskusvirastoon ennen tulevan maaliskuun 17 päivää, 1918. Myöhemmin tulleita ei oteta huomioon. Kannatuksia tehdessä voidaan käyttää seuraavaa kaavaketta:

S. S. Järjestön keskusvirasto,
802 W. Madison St., Room 401,
Chicago, Ill.

Toverit:—

..... S.

S. Osasto kokouksessaan .....

..... kuun ..... p:nä, 1918, päätti kannattaa Waukegan, Ill., S. S. Osaston tekemää yleisäänestysehdotusta. Osaston jäsenmäärä on ....

Osaston puolesta

.....

.....

Osote: .....

.....

SUOMEN AVUSTUSHOMMAN KANNATTAJILLE.

Koska Berkeleyssä, Cal., pidetyn kansankokouksen valitsema avustuskomitea kieltäytyi luovuttamasta avustushommaa toimeenpanevan komitean valvottavaksi, on toimeenpanevan komitean taholta valmistettu ko-

IHMISKUNNAN VALLANKUMOUKSET

Ihmiskunnan vallankumoukset vaihtelevat yhteiskuntajärjestyksen mukaan. Aikuisimmalla ihmismuodolla epätäydellisine ihmisruumineen, ilman tulta ja työkaluja ei ollut muunlaisia järjestöjä kuin eläinkuntaan kuuluvien esi-isäinsä löyhät ryhmät. Mutta omaten täydellisen ihmisruumiin, karkeat työaseet, tulen, aseet, ruoka-astiat sekä luolat asuntoinaan ei esihistoriallinen ihminen ollut ainoastaan saavuttanut parempia ominaisuuksia säilyäkseen olemassaolon taistelussa villejä eläimiä ja ilmastojen ja vuodenaikojen kovuutta vastaan, vaan hän myöskin ympäröitsi itsensä olosuhteilla, joissa yhteiskuntajärjestys tuli itsestään seuraavaksi. Pian heidän lukumääränsä monikertaistui paljon siitä, mikä se oli ollut ennen suuria mailman mullistuksia.

Alkuperäiset järjestykset kaikki muodostuivat veriheimolaisuuden nojalla. Kaikki ne, jotka polveutuivat samasta äidistä, kuuluivat samaan ryhmään (gens, suku) ja elivät yhdessä. Miehet ja naiset elivät yhtäarvoisina jakaen työn keskenään ja saaden tasaisesti osansa sen tuloksista.

Uusi parannus tuli ihmisolioiden elämään, kun he oppivat kesyttämään eläimiä ja käyttämään niiden maitoa, lihaa, nahkaa, luita ja sarvia. Perheryhmät sitten kasvoivat yhä nopeammin ja niiden yksilöt kehittyivät ruumiiltaan ja järjeltään. Mutta samalla karjalaumat tulivat syyksi yhteen suurimmista ihmiskunnan vallankumouksista, mitä koskaan on rauhallisesti suoritettu.

Se tapahtui tällä tavoin: Kuta enemmän kotieläinlaumat kasvoivat, sitä välttämättömämmäksi tuli muuttaminen, jotta löydettäisi tuoretta ruohomaata niille. Ihmisten oli jätettävä pysyvät asuinpaikkansa ja niin oppivat he tekemään telttoja eläinten nahoista ja kuleskelemaan. Tämä vieroltti heidät vanhoista tottumuksista ja perinnäistavoista. Sitten lisäksi miesten työ karttui naisten työtä suuremmaksi, jotka (naiset) pysyivät tilapäisissä asunnoissa ja tekivät kotiaskareita. Sellaisen muutamia sukupolvia kestäneen elämän jälkeen anastivat miehet asteettain ylemmän aseman ryhmissä ja yksi heistä, vanhin, viisain tai vahvin tuli heidän keskuudessaan johtajaksi ja valvojaksi. Naiset saivat olla tyytyväisiä alempaan asemaan ja asteittain ryhmän omaisuus ajautui vanhimman perheen ja sitten tämän perheen päämiehen käsiin.

Tähän saakka oli naisia pidetty korkeassa arvossa. Polveutuminen oli laskettu naispuolelta. Kuolleen miehen omaisuuden oliyat perineet hänen sukulaisensa äidin puolelta, eivätkä hänen omat lapsensa. Mutta kuin yksi mies tuli omistajaksi omaisuudelle, joka oli kerran kuuluunut koko ryhmälle, halusi hän, että hänen lapsensa suoraan perisivät sen häneltä. Siten vanha tapa laskea polveutuminen äideistä hylättiin ja miehet tulivat hallitsijoiksi.

Tämä miesten vallankumous perinnäistä naisten tasa-arvoisuutta vastaan oli syynä seuraaviin ihmiskunnan vallankumouksiin ja aiheena siihen, samoin kuin kaikkiin tolsiinkin, oli halu olla yksinomaan omistajana elämänneuvoilla, joita olivat tuottaneet ja käyttäneet kaikki jonkun ryhmän jäsenet.

Tästä ajasta alkaen olivat kaikki ihmiskunnan vallankumoukset saman ympyrän kertausta, joka voidaan lausua näillä sanoilla: Ensin on todellinen vallankumous, joka johtuu työaseiden täydellisentymisestä, joka muuttaa tuotantomenettelyt. Tämä luo muutoksia miesten ja naisten taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin suhteisiin. Nämä muuttuneet taloudelliset ja yhteiskunnalliset suhteet tuottavat vallankumouksen ajatusmailmassa. Kun tämä ajatuksen vallankumous on saavuttanut kypsyytensä, seuraa yhteiskunnallinen vallankumous loppuen sen edellä hallitsevan ryhmän tai taloudellisen luokan kukistumiseen ja toisen nousemiseen.

Miesten vallankumousta naisia vastaan seurasivat välittömästi taistelut naapuriryhmiä vastaan laajemman laidunmaan ja suuremman karjan omistamiseksi. Voitetut miehet tehtiin orjiksi, voitettujen ryhmien vaimot lisäsivät voittajien vaimojen lukumäärää.

Vielä toinen vallankumous tapahtui, ennen kuin mikään meidän historiallisissa asiapapereissamme tunnetuista kansoista astui näyttämölle. Tämän vallankumouksen tuotti metallien keksiminen, kuten raudan, vasken ja tinan ja alkuperäiset menettelyt niiden sulattamiseksi ja muovailemiseksi. Niin pian kuin rautaa voltiin muovailla, rautavasarat ottivat kivivasarain tilan, rautaiset auranterät puisten tilan, puutarhaviljelys laajeni maanviljelykseksi, paimentolaisheimoista tuli maataviljeleviä kansoja. Pronssi- ja rauta-aseet saattoivat niitä omistavat kansat yläkynteen taisteluissa vähemmän edistyneitä heimoja vastaan johtaen lopulta siihen, että voittoisiin kansoihin tuli suuret määrät orjia.

Tämä on "sivistyksen aamukoitto", josta kouluhistoriamme puhuvat niin kaunopuheisesti. Sen vihki naisten saattaminen alempaan asemaan miehiin nähden ja vapaiden miesten tekeminen paremmat aseet omaavien kansojen orjiksi. Kaikki arialaiset, seemiläiset ja turanilaiset kansat, jotka me tunnemme heidän kirjoitustensa kautta, jotka ulottuvat ajassa taaksepäin aina vuoteen 10,000 e. Kr. s., astuivat historiaan tilassa, jolloin ne siirtyivät joko patriarkalisesta ajasta sivistysaikaan tai äitivallan (matriarkalisesta) ajasta isävallan (patriarkaliseen) aikaan.

Kaikissa näissä kansoissa havaitsemme asteittaisen matriarkalisen ja patriarkalisen ryhmien hajoamisen, maan ajottaisen jakamisen perheiden kesken, jota seurasi maan yksityisemistus, muutokset avioliittotavoissa ja paikallisten järjestöjen perustaminen nojautumatta veriheimolaisuuteen. Sikäli kuin omaisuuden jaottamiset kasvavat, tapahtuvat nämä muutokset. Yhtä rintaa näiden kanssa varakkaat asettavat virkakuntia suojelemaan heidän omaisuuttaan köyhiä kansalaistovereitaan vastaan. Perinnölliset päälliköt, papit, jotka ovat valitut etevien perheiden jäsenien keskuudesta ja vannotetut suojelemaan heidän etujaan, asestetut sotilaat, jotka suorittavat poliisitehtäviä samojen paikallisjärjestöjen jäseniä vastaan, nämä ovat uusien olojen välittömiä tuotteita. Ja lopuksi valtiolliset oikeudet jaettiin kunkin miehen omistaman persoonallisen omaisuuden mukaan ja perustetaan uudenaikuinen valtio luokkaetuoikeuksineen ja luokka-anastuksineen.

Kun kerran tämä luokkajako on vakavasti päässyt valta-istuimelle ihmisyhteiskunnassa, yksityisomaisuuden pahahenki hallitsee ihmiskuntaa. Sen sijaan, että se olisi vapauttanut naiset heidän alemmasta asemastaan, joka oli johtunut patriarkalisesta vallankumouksesta, ja vapauttanut toisten heimojen miehet voitokkaiden kansojen orjuuden alaisuudesta, lisää sivistyskausi näihin nais- ja miesorjiin saman kansan jäseniä. Tästä lähtien taloudellisesti sorrettajen olemassaolon taistelu luonnonvoimia vastaan tulee ankarammaksi sensijaan, että se olisi helpottunut. Turhaan ovat naiset taistelleet yli 10,000 vuotta vapautukseen miesten hallinnosta. Turhaan ovat sorretut miehet taistelleet vapautukseen taloudellisesti hallitsevien luokkien miesten heille asettamasta taloudellisesta ikeestä. Turhaan ovat alkuaikuiset traditionit äidinrakkaudesta ja veljeydestä vedonneet miesten sydämiin. Luokkataistelut, sukupuolien taistelut, ja yleisen olemassaolon taistelun molempien sukupuolien sorretuille pingoittuneemmaksi tulemiseen ovat tästä lähtien ihmiskunnan elinikäisiä seuralaisia.

Avaattepa te sivistyksen aamukoitto minkä lehden tahansa, näette te naiset riippuvina miehistä ja miesten huokaavan aineellisen pakon rautakoron ja luokkahallinnon alaisina. Te havaitsette hallitsevien luokkien jäsenten taistelevan keskenään rikkauden ja elämän aineellisten apuneuvojen omistamisesta, pakottaen useasti sorretut luokat taistelemaan heidän puolestaan.

Mutta mikään hallitseva luokka ei säily kauan häiritsemättömänä. Pian hallitsevien alla maa vapisee ja joutuvat uuden vallankumouksen jalkojen polettavaksi.

Ihmiskunnan vallankumoukset eivät kule ihmisten edeltäpäin kuvitelltujen toiveiden mukaisesti, yhtä vähän kuin luonnossa tapahtuvat vallankumouksetkaan. Ne suorastaan johtuvat ihmisten yksilöllisestä ja yhteiskunnallisesta toiminnasta, mutta ne kasvavat niin hitaasti, niin että lopullista mullistusta ei voida laskea keidenkään määrättyjen yksilöiden tai joukkojen tietoisen tahdon ansioksi. Ne eroavat muista luonnossa tapahtuvista vallankumouksista ainoastaan yhdessä suhteessa: Määrättyjen olosuhteiden vallitessa saattaa ihmisen järki estää mullistuksen, joka luonnon pakosta tulisi, kun useiden pienten muutosten kasaantuminen ihmisyhteiskunnassa on saavuttanut määrätyn pisteensä. Ja mullistuksen tietoisen estämisen mahdollisuus kasvaa niin laveaksi, että ihmiset tulevat tietoisiksi yhteiskunnallisen kehityksen laeista.

Mutta aina nykyisiin aikoihin saakka ihmiset eivät tienneet mitään luonnon eivätkä yhteiskunnan kehityksen laeista. Jokainen hallitseva luokka uneksi, että se hallitsisi ijankaikkisesti ja uskotti, että ihmisiä on aina niin hallittu ja ainaisesti hallitaan. Sen sijaan, että olisivat valmistautuneet välttämättömän varalle, hallitsevat ovat aina koettaneet estää vallankumouksien oireita, joita he toiselta puolen ovat valmistaneet juuri sillä taloudellisella toiminnallaan, joka teki heidät herroiksi.

Niinpä ihmisen kehitys aina nykyaikaan saakka on ollut yksi pitkä veripolku ja tähän päivään saakka on maa merkitty miljoonien raatajien askelten verijäljillä heidän uuvuttavassa marssissaan korkeampaa järjestelmää kohti.

(Yllöleva on ote teoksesta: "Mailman vallankumoukset" joka on saatavana Toverista 50 sentillä, tai ilmaiseksi Toverin puolenvuosikerran tilauksen mukana.)